

Vasakul: Andres Koger Tallinna endise tselluloosivabriku, praeguse Fahle maja varemetel. Paremalt: 10. detsember 2007, nurgakivi panek Põhja-Eesti Regionaalhaigla uuele korpusele.

Mul on nii, et ega ma pea tööl käima. Ma olen oma elu sättinud nii, et ma saan ilma sellest hakkama.

ka tennisitreeneriks ja joogaks. Nädal ilma spordita muudab Kogeri närviliseks ja häirituks. Tennist on ta mänginud koos treeneriga üle kümne aasta. "Kui ma midagi teen, tahan ma seda teha suhteliselt hästi, ja eks ma siis lihvin oma tehnikat kogu aeg. Samas, kui ma lähen turniirile, olen suhteliselt kobakäpp." Ja ehkki Andres Kogeril on maakoos oma golfiväljak, ei jää selleks mänguks enam tõesti kuigi palju aega. "Golf on meeletu ajarõõvel. Õeldakse, et kui oled paadunud golfimängija, siis kõigepealt kaotad töö, seejärel naise. Ma ei ole kummastki loobuda tahtnud," nendib ta. Igal aastal ta siiski leiab nädala golfi jaoks. Sõidab üksinda Inglismaale Canterburysse, õpib päeval inglise keelt ning läheb pärast kooli golfiväljakule. Nii juba palju aastaid.

"Mina arvan, et kui millekski pidevalt aega napib, tuleb millestki muust selle nimel loobuda," usub Koger. "Mul on nii, et ega ma pea tööl käima. Ma olen oma elu sättinud nii, et ma saan ilma sellest hakkama. Küsimus on selles, et siis jääks tühi koht."

Vähemalt sama tegus oli ka noor Andres. Andis

sõrme kümnevõistlusele ja veel mitmele muule alale. Kuid suurem sportimine lõppes 15aastaselt päeva pealt – tundus lubamatu, et teised järsku teda võitma hakkasid. Siiski kasvas poiss enamjaolt väljaspool koduseinu: koolitükid said tehtud eranditult koolis ning õhtu kulus kergejõustikule lisaks rahvatantsule, võistlustantsule, kunsti- ja fotoringile, koorilaulule ja pallimängudele. Nüüd oskab ta igasugustele kutsetele paremini "ei" öelda ja saab end pühendada ainult parimatele asjadele.

"50aastaselt on naeruväärne püüda mäetippe valutada. Peaks algama laskumine. See ei tähenda, et see peaks olema tuim ja igav. Minu elu läheb iga aastaga kirevamaks, iga aastaga. Täiesti võr-ratu. Ma ei ole kordagi tundnud tagasiminekut," arutleb viie lapse isa Andres Koger, kes jaanuaris sai vanaisaks.

MÖÖDA MAAILMA PERE JA SÕPRADEGA

Kui armsad inimesed ja vahvad tegemised annavad energiat ja häid emotsioone juurde, siis kogunenud varandus mõjub kohati hoopis vastupidi. "Materiaalsete asjade hulk on pöördvõrdeline rahulolu-

KORTERELAMUD. NEID ON KOGER & PARTNERITE PORTFOOLIOS UHK E ARV

Kopli lahe kaldal vabaõhumuuseumi naabruses pakuvad Merirahu residentsid oma asukatele merevaadet, rohelist ja mõnusat atmosfääri.

Oma isikliku noore metsaga Kuldala elurajoon Tartu maantee lähedal Tallinna linna piiril pole veel päris valmis.

2003. aastast pärinev korterelamu Pärnus Aisa tänaval.